

פרשת נח | 143

הדלקת נרות: 17:35

צאת שבת: 18:45

מוצ"ש לר"ת: 19:25

שבת
שלום!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

טירונות

במשך חיי הנישואין עוברים בני הזוג טירונות של הטבה.

כל זמן שהוא היה בחור רווק הוא היה עסוק עם עצמו. היה לו הרבה זמן לסדר את הופעתו, לקפל את השרוול עד השריר... הוא קם מתי שהוא רצה, אכל מה שהתחשק לו, ישן כשבא לו... אין מי שיאמר לו מה תעשה ומה תפעל.

לעומת זאת, מיד אחרי החתונה, הוא נכנס למהלך של נתינה לאחרים. הוא חייב לפרנס, לרוץ למכולת, לקנות בשוק, לספק אבקת חלב.

כשהתינוק בוכה, הוא חייב להחליף לו. הוא חייב לשלם כל חודש משכנתא, גמ"ח (גז מים חשמל) ... הוא נותן, נותן ונותן, ולא מפסיק להיטיב עם משפחתו.

וגם אם הוא התגרש חלילה, הוא חייב לשלם מזונות! החובות המוטלות עליו הופכות אותו לאדם טוב בעל כורחו. וההרְגָל הופך להיות טבע.

גם הבחורה הרווקה היתה עסוקה מאד עם עצמה. היה לה המון זמן לעמוד מול המראה ולשאל את עצמה: אני יפה או לא יפה?

היא החליטה שהיא לא מספיק יפה, אז היא פתחה את המגירה עם הצבתות הפינצטות והמדבקות, תלשה מרטה והדביקה. היא הביטה שוב במראה ואמרה: זה לא זה. אחרי כשעתיים האיפור היה מושלם. היא יצאה לרחוב והיתה בטוחה שכולם עצרו את נשימתם...

מיד אחרי החתונה, אין לה זמן לעצמה. ביד אחת היא מחזיקה את הבקבוק של התינוק, בשנייה היא שוטפת כלים, ועם הרגל היא מנענעת את העריסה...

אין לה פנאי להעביר כביסה ממכונת הכביסה למכונת הייבוש, ואפילו להתאכר כמעט ואין לה זמן.

וגם אחרי שהיא סיימה לגדל את ילדיה מגיע תור הנכדים... היא נמצאת בנתינה אין סופית כל ימי חייה.

מכאן אנו למדים שהבית הוא טירונות של לתת'.

פרשת השבוע

עולם של חסד

כל העולם כולו נברא במידת החסד. מטרת בריאת העולם הוא להטיב עם הבריות בנתינה אינסופית. אדם הראשון נברא בתוך גן עדן כדי שיקבל מקסימום הטבה. אבל כבר בגן עדן הוא לא עמד בניסיון ואכל מעץ הדעת, הוא גורש משם ללא אפשרות לחזור והחל לפרות ולרבות על פני כל הארץ. עדיין היתה הזדמנות לתקן את חטא אדם הראשון. אבל עשרה דורות אחר כך בדורו של נח הבריאה כבר לא התנהלה לפי התכנית המקורית - עולם חסד יבנה.

"ותשחת הארץ לפני האלקים ותמלא הארץ חמס". מהו חמס? - גזל וחטיפה. כלומר הבריות הפכו את העולם ממצב של נתינה, למצב של נטילה. הם היו חומסים וגונבים אחד מהשני בצורות מתוחכמות עד שהקב"ה החליט שצריך לעצור את כל מהלך העולם. ובדיוק באותו דור הופיע צדיק שהציל את כל העולם מאבדון, זה היה נח. במשך 120 שנה נח בונה את התיבה כדי שאנשים יתעוררו ויבינו את מצבם. אבל זה לא קרה ועולם כמנהגו נוהג. ואת הסוף כולנו יודעים נח והחיות נכנסו לתיבה למשך שנה ואחד עשר יום עד שהעולם יבש והורשו לצאת מהתיבה. ונשאלת השאלה - מדוע היה צורך להכניס את נח בניו ונשותיהם אל התיבה עם כל החיות. מפני מה נח והחיות לא באו לארץ ישראל ששם לא ירד המבול? מה היה הצורך להכניס את כולם אל תיבה קטנה ולהיטלטל כשנה בתוכה?

הסביר זאת הרב אליהו דסלר זצ"ל - כיון שהעולם נכנס למצב של נטילה וגזל היה צורך להפוך את הקערה על פיה וליצור מצב הפוך - של נתינה כדי להתחיל את העולם מחדש. שמונה אנשים עבדו ללא לאות במשך יותר משנה כדי לזון ולאכיל אלפי יצורים בנתינה אינסופית. הם נדדו שינה מעיניהם באותה שנה כיון שכל חיה אוכלת בזמן אחר ביום וכל אחת אוכלת אוכל שונה. עד שפעם אחת נח איחר להביא את האוכל בזמן לאריה וזה נשכו ברגלו כאילו אומר לו - החסד לא היה מושלם... ובאמת מכח הנתינה והחסד התאחדה הבריאה כולה והתיבה החזיקה מעמד במים הגועשים ובמבול החזק. החסד הזה הוא היסוד לכל ההצלה הגדולה.

מכאן נלמד לנו בתקופה שבה אנחנו נמצאים - אחרית הימים. שכל העולם גועש ורועש מסביבנו, אין שלווה והעולם עומד להתמוטט, עלינו לפעול את פועלתו של נח - אחדות! נתאחד כולנו ע"י מידת החסד נעניק אחד לשני ללא תנאים ופשרות גם בבית וגם מחוצה לו, וזו תהיה "תיבת נח" שלנו עד שיעמוד כהן גדול לאורים ותומים בגאולה הקרובה, אמן!

בברכת שבת שלום - אבנר קוזאס

נתינה

עו"ד צעיר ייצג איש עסקים בתביעה שהוגשה נגדו. במהלך שמיעת העדויות התברר לעו"ד שהוא עומד להפסיד במשפט, ולכן פנה לשותף במשרדו ושאל: האם כדאי לי לשלוח לשופט חפיסת סיגרים? "חס וחלילה", ענה השותף, "זהו שופט הגון, ואם תנסה לשחדו כישלונך מובטח". שבועות אחדים אחר-כך פסק השופט לטובת איש העסקים הנתבע. השותף ברך את עו"ד, והוסיף: "האם אינך שמח שזכית במשפט למרות שלא שלחת את הסיגרים לשופט?" "דווקא כן שלחתי אותם", ענה, "אך צירפתי לחפיסת הסיגרים את הכרטיס ביקור של התובע..."

"כשיש לאדם מחלוקת עם אנשים והוא מלמד עליהם זכות, על ידי זה נעלמות המחלוקות" רבי נחמן מברסלב

פתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

ילדים סגורים

כמה שניתן בשוויון נפש ואז נוכל לעזור להם ביתר קלות וגם בפעם הבאה הם יבואו לספר לנו את מה שמתרחש איתם.

סיבה נוספת לסגירות היא, שלפעמים הם מגלים לנו סוד ומבקשים שלא נספר לאף אחד וגם לא לסבא וסבתא, אנו מבטיחים להם שכך יהיה ולאחר זמן קצר אנו לא יכולים להתאפק ומיד מספרים לקרובים, במפגש הבא עם הקרובים הם שואלים את הילד - מה ככה עשית??? ואז אומר הילד בליבו - אני יותר לא יספר להורים שלי כלום!!! ובאמת הצדק איתו, לא עמדנו בהבטחתנו.

לכן, הורים יקרים, עלינו להיות נאמנים להבטחותינו כדי שהילדים יתנו בנו אמון מוחלט וגם לא להתרגש מידי מכל דבר שהם מספרים לנו כדי שיוכלו להשתחרר ממצוקות שי שלהם ולספר לנו את הכל בצורה חופשית ללא הגבלות וחסיונות ואז נוכל להובילם ולהדריכם.

הרבה הורים נתקלים בבעיה ששמה - ילד סגור. הוא לא נפתח לספר להם מה עובר עליו, או מה שהוא מרגיש, או אם משהו מפחיד אותו. איך פותחים אותו לספר ולומר את מה שעל ליבו?

ראשית - נשאל שאלה נגדית מי אמר שהוא סגור? אולי אנחנו גרמנו לו לסגירות??? לדוגמא, כשהילד או הילדה באם ומספרים לנו משהו לפעמים אנו מגיבים בצורה אמוציונאלית חזקה, מתרגשים, כועסים, או אפילו בוכים. ילד שרואה תגובה כזאת מהוריו לעולם לא יספר להם מקרים שהוא חווה כדי לא לצער אותם או להדאיג אותם. נמצא שהתגובה של ההורים גרמה לו להסגר.

לכן עלינו ההורים להשתדל שבשעה שהילדים מספרים לנו דבר מה ואפילו שהדבר קשה קצת, לא להיכנס לפאניקה ולהפגין סערת רגשות אלא להשתדל לקבל את הדברים עד

סיפור לשבת

ניצול הזמן

פעם בעת שהתגורר מרן הרב עובדיה יוסף זצוק"ל בתל אביב בשדרות רוטשילד, כבה אור החשמל בחדרו, ויצא למרפסת ולמד לאור החשמל שבעמוד החשמל הקבוע ברחוב.

והעיד שכן ירא שמים, שהתגורר מעבר למזכרה ממול ביתו של מרן, שראה עומד רכון על הספר במשך מספר שעות, וכאשר התעורר השכן להתפלל ותיקין, מצא את מרן עדיין באותה תנוחה ובעומק העיון בספר שבידו, שכן ביקש לנצל כל רגע ורגע.

באחד הבקרים התעורר מרן, ושלא כמנהגו מיד נטל ידיו ובירך ברכות התורה, ומיהר לספרייה לעיין בשו"ת הריב"ש. לשאלת בנו הרב יעקב יוסף זצוק"ל על מה ולמה מיהר עם הקיצו לעיין בשו"ת הריב"ש, סירב להשיב, לאחר הפצרות רבות סיפר, כי בלילה התקשה בדברי הריב"ש וראה סתירה בדבריו, ועלה בדעתו ליישב כך וכך את דברי הריב"ש.

וכאשר עלה על יצועו בא אליו בחלום הריב"ש, כאשר זקנו יורד על מידותיו, ואמר לו: "אני רבי יצחק בר ששת, תנוח דעתך, שיישבת את הקושיה" וראה, שאכן דברי הריב"ש מיושבים היטב.

ידיעת התורה

עד כמה רבותינו המיתו עצמם על לימוד התורה הקדושה זאת לא ניתן לתאר ולשער. להלן סיפור מופלא, שבו ניתן ללמוד מעט על שקידתם המופלאה של רבותינו:

באחד הימים, הוזמן מרן הרה"ג עובדיה יוסף זצוק"ל לחתונת בנו של ידידו, הגאון הגדול רבי בן ציון אבא שאול זצוק"ל, בין המוזמנים נוכח גם הרב מאיר בראנדסופר זצוק"ל, אב"ד "העדה החרדית", רבינו המתין לעריכת החופה, ומשום מה היו עיכובים. בראות רבינו, שהחופה מתעכבת, חפץ ללכת.

אמר לו הרב בראנדסופר: "אם כבודו חושש מביטול תורה, הבה ונלמד יחד, כעת אנו בחתונה של 'אבא שאול', בוא נצטט את האימרות של 'אבא שאול' המופיעים בש"ס על הסדר".

וכך עשו, אימרה אחר אימרה, רבינו אומר אימרה, ואחריו ממשיך הרב בראנדסופר את האימרה הבאה, כך במשך כעשרים דקות, עד שהרב בראנדסופר אמר אימרה, ובא רבינו לומר את האימרה הבאה.

אז עצר אותו הרב בראנדסופר ואמר לו, שהוא דילג על אימרה אחת. אמר לו רבינו: "מחילה מכבודו, אבל המהרש"א אומר שם על המקום, שזהו לא אבא שאול המצוי בש"ס אלא 'אבא שאול בן בטנית', ולכן דילגתי..."

(פניני עין חמד)

שאל את הרב

לייעוץ באופן אישי עם הרב אבנר קוואס שליט"א ניתן להתקשר בימים ג' וד' בין השעות 14:30-15:30

1599-59-59-39

לימוד מקצועי ומעמיק המקיף את תחומי התא המשפחתי עם הרב אבנר קוואס ומרצים מנוסים נוספים

תעודה תינתן בסיום הקורס

אין זוג לא מוצלח - יש זוג לא מודרך חדש - ארגון 'ביתנו החדש' פותח את שעריו ללימודי מנחי נישואין ומשפחה

כשמדובר בשלום בית לומדים מהמומחים ביותר לפרטים והרשמה 1599-59-59-39 שלוחה 4

